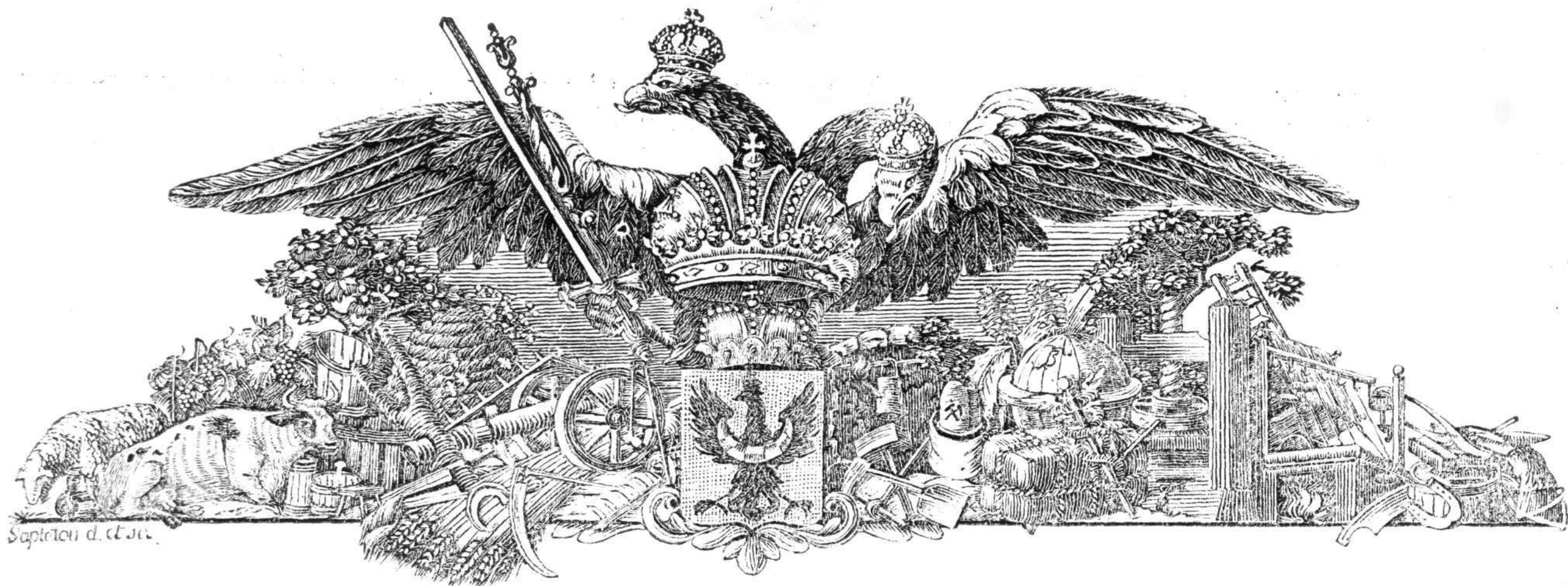

Kmetijske in rokodelske novice.

Na svetlobo dane od c. k. kmetijske družbe.

Tečaj III.

V sredo 5. Srečana. 1845.

List 6.

Vodnikovi napis sa mesez Svezhan.

*Bolj bode pridna po simi predisa,
Dalj bo roshlala pod parzom petisa.*

Predica.

Vertimo, sukajmo sestrice,
Čas kratil dekliski bo sméh,
Od preje naj vname se lice
Pod péco tak belo ko snéh;
Koljk' zemlje predirja konjček,
Koljk' neba preplava li tiček,
Toljk' niti spod rok nam driči,
In konca in kraja je ni.

Uboga sim — pa sim poštena,
Nedolžnost je moje zlató,
S tanjšico od svojga vretena
Predica se čislala bo.
Le urno naganjaj, nožica,
Le dobro dosukaj ročica!
Saj za me bo — al za naj' dva,
Če lepo poštenje veljá.

Pač misel mi blodi po glavi
In preja se tērga ko las,
Ljubezen mi serce težavi,
Kolesčik derdrá tak počas':
Fantiči si ljubice zbirat,
Nam pridite serca podirat,
Je sladka ljubezen ko mēd,
Je gladka, nevarna ko léd.

Le čakaj, — sim svojimu rekla, —
De z blagam natlačen bo hram,
Popótnico starka bo spekla
Če hčérka se ženinu vdam,
Če kukovca v gojzdu zakuka
Ne zabi si venciť klobuka:
Ti pojdem nevesta na dom
Ga snázila, zlatila bom.

O zemlja! le kmalo razženi
Iz snega ledeniga pērt,
De v kiti bo venec zeleni,
Če šapel device bo zdert.
Pa bolje je ženina čakati,
Ko solzice zgodne pretakat';
Dekličam nikir ni pomoč',
Če lepo poštenje je proč.

Kak dolga ponočna si zima!
Kak kratek je beli tvoj dan!
Tak dolga — de glavca mi kima,
De pridna se spanja ne vbran';
In trudna predica se vléze,
Ljubezen jo v sanjah prepréze
Ji serca vreteno verti,
In konca in kraja je ni.

Dragutin Dežman.

Pomnoshenje klaje ali pizhe je gotovo tudi pomnoshenje shita in drugiga shivesha.

Moji ljubi kmetovavfki bratje! vém, de vezhi-del vfi dobro sposnašte, de nam shivinoreja v nafih krajih gotov dobizhek prinese. Ona nam pomaga semljo obdelovati, pridelke spravljati, nam da s mefam tezhen kof shivesha, mleko, maflo, ki se vfakimu shelodzu prileshe, obutek in druge v vfakdanjim shivljenju potrebne rezhi: s njenim blatam, to je gnojem, pa tudi okrepzhamo opefhano semljo, — s eno besedo: shivina je vedno gotovi denar pri hifhi.

Kdor pa hozhe te dobre delešen biti, mora sa-njo potreben shivesh ofkerbeti. Kdor misli, shivino vedno pašti, bres ji doma vkladati, mu bode malo korifla donefla; medla, de komaj kosha kofhi

vkupej dershi, in malo vezhi kot kōse *), nima mozhi vlezhi, ne molse, sfori majhine in kumerne teleta, in to malo blata, ki ga da, po pašnjah potrati.

Kdor hozhe sheleni vshitek od shivine dosezhi, fi mora sa-njo potrebniga shivesha, fená, detelje, repe, pése in flame ofkerbeti. Malo kdo od naf ima frezho, pridelati sadošfi fená na svojih travnikih, in de bi, kar ga pridelá, tudi fladko, jefhzhe in tezhno bilo. Kdor te frezhe ni deleshen, fi samore dobriga in tezhniga fená pridelati, zhe nekoliko svojih njiv s travnim semenam obfeje.

*) Nafhi beli Krajnzi okoli Metlike, vfi samishljeni v svoje nograde, fi prav malo persadevajo sa poboljšhanje njiv in travnikov; sato pa tudi malo kadaj kruha pri hifhi imajo, in govedino kōsam enako priredijo, od ktere par volizhkov pri fhtirih letih komaj dvajset tolarjev vershe.